

Javnaðarflokkkinum tørvar kvinnur í leiðsluna

Javnaðarflokkurinn hefur nógvar kvinnuligar limir, og sum tú sært aðrastaðni í hesum blaði, eru kvinnurnar væl umboðaðar í lokalu nevndunum. Vit síggja tó alt ov lítið til kvinnur á fundum í flokksleiðsluni, starvsnevndini og øðrum týðandi nevndum, fyri ikki at tala um fólkavald umboð – her eru alt ov fáar kvinnur.

At so fáar kvinnur síggjast aftur í flokkinum og í samfelagnum sum heild, halda vit vera ógvuliga óheppið – vit eru hóast alt helvtin av fólkinum.

Tí settu nakrar javnaðarkvinnur sær spurningin: Hvar eru kvinnurnar? Hví koma tær ikki á fundir? og hví hoyrist so lítið til tær? Vit vendu okkum til javnaðarflokkarnar í hinum Norðurlondunum, fyri at fáa at vita, hvat tey har hava gjørt fyri kvinnurnar. Norra varð okkara fyrmynd, vit vistu at tey hava eins nóg umboð av báðum kynunum allastaðni í flokkinum, og at tey hava lógarfestar kynskvoterings til allar uppstillingarlistar, flokksnevndir, ráð o.á. Eisini vistu vit, at flokkarnir í hinum Norðurlondunum hava sítt kvinnufelag.

Kvinnubólkurin

Úr Norra kom hugskotið at hava skeið fyri kvinnum, og hava vit havt tvey sera væl-eydnað kvinnuskeið her heima. Síðani er ein kvinnubólkur stovnaður, bólkurin hittist aðruhvørja viku at tosa um ymisk politisk mál. Vit eru farnar undir politiska upplýsing fyri kvinnur, og vit skiftast um fundarleiðsluna og at finna fólk til at halda fyrilestrar um ymisk mál. Á henda hátt ber til hjá øllum at fáa lýst eitt evni, sum júst hon, ið hevur fundin, hevur áhuga í, og at kjakast um tað og sam-

stundis at venja seg til fundarleiðslu.

Javnstøðulógin og javnrættindi

Nú væntaðu vit, at javnstøðulógin endiliga varð samtykt, og kendist tað sum hava vit vunnið eitt tógvið stríð, hóast lógin gjørdist nóg linari enn upprunaliga uppskotið. Vit verða nú vónandi javnsettar fyri lóg-unum; men harfyri er stríðið fyri veruligum javnrættindum ikki rokkið enn. Fyri at røkka málinumugu vit broyta hugburð og siðvenju, soleiðis at tað verður ein sjálfvilligja, at bæði kynini eru umboðað allastaðni í samfelagnum. Fyri at broyta hugburð og siðvenju,ugu vit hava nakrar fyrimyndir. So leingi flest allar flokksleiðslur, fólkavald umboð og leiðandi störv eru sett av monnum, ber illa til hjá uppavaksandi ættarliðunum at ímynda sær annað enn at tað eru menn, ið eiga at sita við valdinum. Vit eru tó so heppin í dag at hava kvinnuligan lógmann og kvinnuligan borgarstjóra í Havn, kvinnurnar í Vestmanna, eins og fleiri bygdaráð hava kvinnuligar leiðarar og limir, og so hava vit nakrar heilt fáar kvinnuligar lógtingslimir.

Yngri kvinnurnar mugu stríðast viðari

Vit, sum yngri eru í dag, hava nógva at takka teimum kvinnum fyri, sum í sjeyti-árunum stríddust fyri javnrættindum. Sjálvt um vit kanska ikki eru heilt samdar í øllum tí, tær tá førdur fram, so hava tær verið okkara slóðbróttarar. Nú má tað so verða okkara uppgáva at stríðast víðari. Vit hava vunnið nógur rættindi, somu útbúgvingarmøgu-

Elin Lindenskov, býráðslimur í Havn

leikar, somu lön fyri sama arbeiði og fáa vit vónandi javnstøðulógina.

Javnættindi í truplum tíðum

Onkur heldur, at stríðið fyri javnrættindum ikki eigur at verða tikið fram beint nú, tí vit hava so nógvar aðrar trupulleikar at dragast við. Hesumugu vit beinanvegin afturvísja, tað er heldur tvørturímóti. Sum dømi kunnu vit nevna barnsburðarfarloyvið. Tað var ein stórur sigur, tá ið vit í áttati árunum fingu 24 vikur barnsburðarfarloyvi við fullari løn.

Tá var eingin, ið hugsaði, at tað fór at bera til at stytta barnsburðarfarloyvið, ella at arbeiðsgevarar fóru at hava trupulleikar av hesum. Í dag er serliga trupult hjá

felags um at gjalda henda meirkostnað, so ikki ávis arbeiðspláss verða serliga hart rakt. Nú er so vón fyri, at Landsstevnan fer at seta sær sum mál at fáa framt samhaldsfasta barnsburðargrunnin.

Málini hjá Kvinnubólkinum

Kvinnubólkurin hjá Javnaðarflokkkinum hevur sum aðalmál at fáa kvinnur at taka aktivan lut í politiska arbeiðnum, soleiðis at vit sum frá líður eru eins væl umboðaðar og mennirnir. Fyri at røkka málinumugu vit sjálvar gera okkara til fyri at fáa kvinnur valdar alla staðni, har umboð skulu veljast, bæði í lokalfeløgnum, flokkinum og til fólkavald störv. Eingin skal tó veljast, bert tí hon er kvinna, men tí hon hevur áhuga. Tí fara vit ikki til komandi lógtingsval at krevja, at eins nógvar kvinnur eru á listanum sum menn, men heldur at stuðla teimum kvinnum, ið stilla upp av áhuga. Samstundis fara vit at eggia kvinnur til at taka aktivan lut í flokspolitiska arbeiðinum.

Hesa stuttu tíð kvinnubólkurin hevur virkað, eru fleiri kvinnur blivnar aktivar, samstundis sum fleiri eisini eru blivnar beinleiðis limir í flokkinum. Higartil hava flestu kvinnufundir verið í Havn, men vónandi fara kvinnur aðra staðni í landinum eisini at savnast í bólku. Onkra staðni eru fyrireikingar í gongd í lötuni.

Tit úr øðrum lokalfeløgum eru altíð vælkomnar at seta tykkum í samband við okkum í Havn, um tit vilja hava meira at vita um kvinnubólkin. Vit hittast á Landsstevnu.

Góða Landsstevnu!

Elin Lindenskov

Brúkarin og kappingin

At stöðan hjá handilsfyrirtøkum er sera trong og torfør er eingin loyna, og at orsökini til hetta er tann alsamt minkandi keypiorkan ímillum fólk, hvítt hvørt mansbarn.

Sum mangt annað her á landi, so sær tað eisini út til at henda vinnan skal ígjøgnum eina til fleiri saneringar, aðrenn útreiðslustöðið kemur niður, har núverandi keypiorkan hjá fólki megnar at vera við.

Eitt virkið og kappingarført handilslívl er trygd fyri, at brúkarin fær møguleikan fyri sjálvur at velja hvar hann vil leggja sínar pengar.

Í 92 fingur vit eina nýggja príslogg, sum er ein eftirlitslóg.

Í øllum hinum Norðurlondunum eru konkuransulógir, t.v.s. kappingarfremjandi lógir, settar í gildi.

Tað er upp á hægstu tíð, at vit vakna upp og ikki koma døllandi 15–20 ár aftan á øllum øðrum. Vit eiga sum skjótast at fáa setta eina kappingarfremjandi lóg í gildi, sum fevnir bæði um almennar og privatir fyrirtøkur her á landi.

Súsanna

Skræð teg ikki sundur

Hon var ein góð mamma
Ein ótrúliga heit elskarinn.
Manni sínum ein góð kona
Áhugað fyri politikki
Gjórði fimleik hvørt týskvöld
Gardinurnar vóru nýstívaðar
Teppifyrsarnar nýgreiddar
Og tað angaði væl í øllum húsinum
av nýbakaðum bollum og heimagjörðum
rabarbusúltutoyi
– tá sjúkrabilurin kom.

E.B.P.E. umsetti leysliga eftir Lenu Holstein

